

12.

Sofie Muller in Geukens & De Vil Gallery Antwerpen

KLASSIEK MAAR TOEGETAKELD: EEN PERFECT HUWELIJK

Geïsoleerde hoofden hangen aan de muur of liggen al dan niet op een doorleefd kussen op de vloer. Ze zijn gehavend en tonen zo fysieke en psychische kwetsuren. Elk portret is bevreemdend, verontrustend, soms luguber. Met deze reeks 'Alabaster Mentalis' in Geukens & De Vil Gallery Antwerpen weet Sofie Muller te beroeren. Ze legt de vinger op de wonde en toont wat we liever niet zien of verbergen. Ook haar voorliefde voor klassieke beelden krijgt hier een plaats.

Indra DEVRIENDT

De gekwetste, donkere en melancholische kant van de mens vormt een rode draad doorheen haar oeuvre, maar de uitvoering en techniek moet voor Sofie Muller (°1974) steeds een nieuwe uitdaging vormen. "Ik wil me om de twee à drie jaar heruitvinden, vandaar dat ik een kleine twee jaar geleden ambachtelijk in albast begon te werken. Ik was gewoon om op te bouwen vanuit klei; ik werk hier andersom door weg te nemen uit een blok, maar gaandeweg leerde ik het materiaal kennen en weet ik wat ik ermee kan doen." Ze kiest voor albast omdat de kleur en nerven zo dicht aanleunen bij de huid. "Bij albast ontstaat er semi-transparantie als er licht op valt, de oneffenheden zijn erg mooi en het is kwetsbaarder en zachter dan marmer. Het wordt niet vaak gebruikt voor sculpturen, want vroeger was marmer populairder omdat het te overschilderen was. Ik zoek zelf rariteiten en grilligheden binnen de stenen op. Een interessante korst, duidelijke breuk of oneffenheden in de steen zijn ideaal voor een mentaal portret. Toch is wat eronder zit altijd een verrassing."

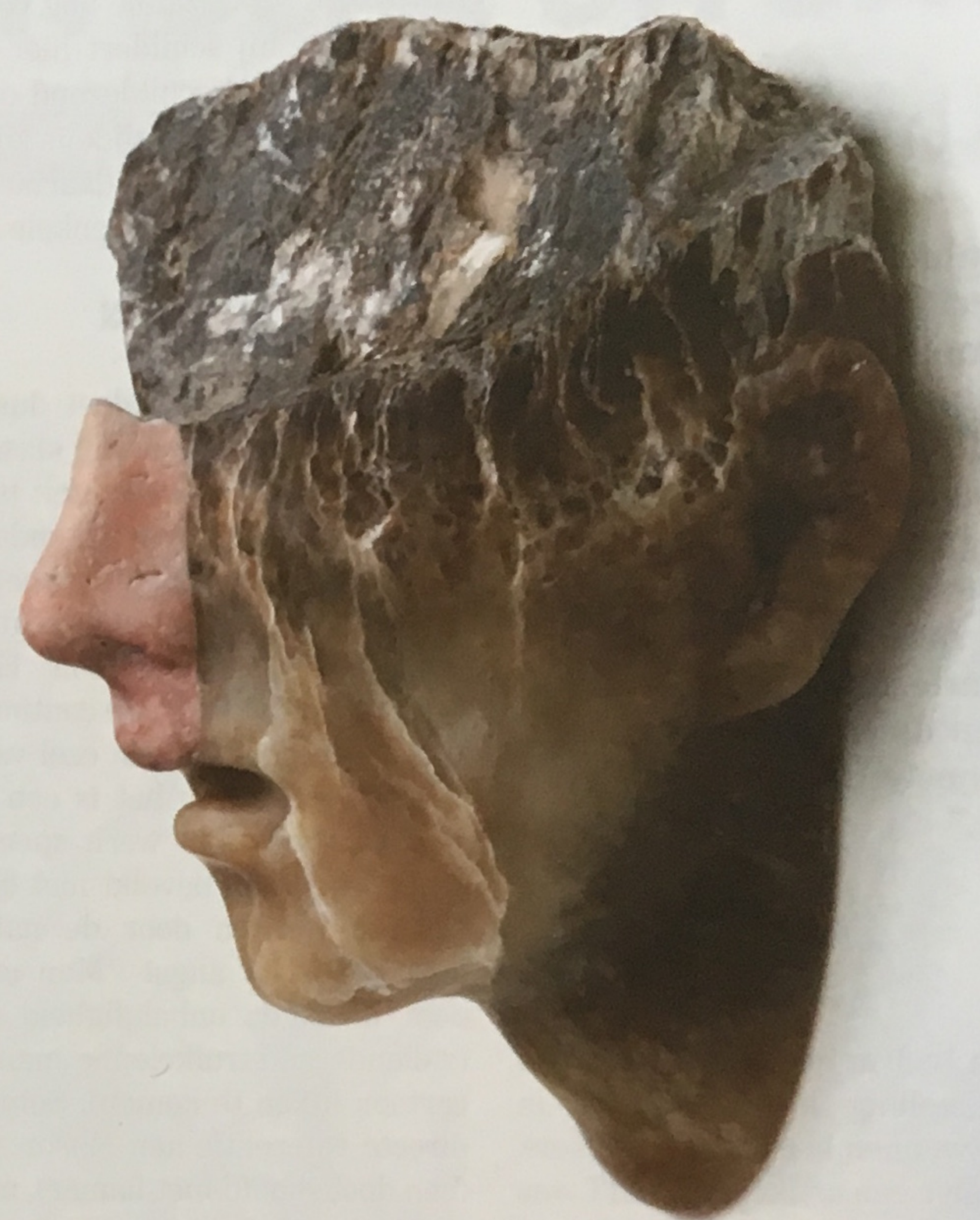
SPOREN

Muller maakt hoofden die uit meerdere stukken albast in diverse kleuren bestaan of voegt er andere materialen aan toe. Een hoofd heeft bovenaan een korst waardoor de schedel ontbreekt. *Nerven lopen in het aangezicht naar beneden en de neus bestaat uit travertijn, een roze Iraanse steen. Een kinderhoofd bestaat geheel uit travertijn, fraai qua coloriet en zonderling door de talloze gaten die het hele hoofd aantasten alsof het een aandoening is.*

"Ik haal mijn inspiratie uit de beeldhouwkunst van de Romeinen en de barok. Mijn interesse gaat naar gekwetste beelden, vaak het gevolg van iconoclasme. De blessures zorgen voor kleurverschillen door het herstel. Ik zoek in mijn beelden zelf dat gekwetste op en creëer ook kleurverschillen door materialen of kleuren samen te voegen." Muller combineert albast ook met kristal, wat een glazig effect tot gevolg heeft, of met een oor uit

'Ik kom uit drie generaties antiquairs, gespecialiseerd in 15de en 16de-eeuwse beeldhouwkunst en 17de-eeuwse schilderkunst. Ik ben ermee opgegroeid, vandaar mijn liefde ervoor'

rood mineraal met blinkende kristallen in. Het levert ongeziene beelden op. Een portret met verbeten mond en een blauwe schedel knoopt ze een lap voor de ogen, omdat ze de blik te sterk vindt. Elders zijn de ogen vaag of gesloten. Door niet in detail te gaan, krijgen ze iets universeels en nodigen ze uit tot zelfprojectie. Littertekens, mankementen en pijnlijke gebeurtenissen hebben zich bij de mens tot onuitwisbare sporen gevormd.

Sofie Muller, 'AL/XXIX/16', 2016, albast, H 34 x B 24 cm

"De kwetsuren visualiseren de momenten waar we ze tijdens een levensreis van jeugd tot volwassenheid oplopen – daar moeten we mee verder", vertelt Muller.

ANTIQUAIRS

Muller toont ook gecollectioneerde stukken uit de 16de tot 19de eeuw in dialoog met haar eigen werk. "Over mijn werk wordt vaak gezegd dat het klassiek is en dicht aanleunt bij de oude beeldhouwkunst", duidt Muller. "Dat is zo, maar het zit in mijn genen en ik wil het nu voor het eerst expliciet tonen. Ik kom uit drie generaties antiquairs, gespecialiseerd in 15de en 16de-eeuwse beeldhouwkunst en 17de-eeuwse schilderkunst. Ik ben ermee opgegroeid, vandaar mijn liefde ervoor. Ik toon nu drie stukken van mezelf en één topstuk van mijn broer. 'Pieta' uit eind 16de eeuw is in albast gemaakt door een Vlaamse meester en geïnspireerd op Italiaanse barok. Het is een beschadigd beeld en het speelde voor mij een be-

langrijke rol om in die steen te gaan werken. De andere beelden zijn 'Vrouwenhanden' in wit marmer, gerealiseerd rond 1850 en 'Sculptuur van een kind, gestorven met urne' in wit marmer uit de 18de eeuw. Het vierde stuk is een huisaltaar uit albast uit 1550, afkomstig uit een retabel." Haar reeks portretten uit albast heeft me bijzonder getroffen. Het ongemakkelijke gevoel bij de confrontatie was nog sterker dan bij haar eerdere werken. Vakmanschap en esthetiek gaan treffend in dialoog met het materiaal. De levensechte uitwerking van het gezicht, het levensgrote formaat en de benadering van de huidskleur maken ze zo menselijk. Dat maakt de grimmigheid geloofwaardiger en de uiting van pijn intenser. Muller vindt een verrassende verzoening tussen haar drang naar perfectie en klassieke schoonheid en het ruwe, toegetakelde, wat haar thematiek uitstekend kracht bijzet.

'Alabaster Mentalis' tot 4 maart in Geukens & De Vil Gallery, Leopoldplaats 12, Antwerpen. Open do-za van 13-18 u. www.geukensdevil.com